

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-249-4-8>

**INSTITUTIONAL MECHANISM
OF FORMATION OF SMART CITIES**

**ІНСТИТУЦІЙНИЙ МЕХАНІЗМ ФОРМУВАННЯ
РОЗУМНИХ МІСТ**

Dynnyk I. P.

*PhD in Public Administration,
Senior Lecturer at the Department
of Public Administration
State University of Trade
and Economics
Kyiv, Ukraine*

Динник І. П.

*кандидат наук з державного
управління,
старший викладач кафедри
публічного управління
та адміністрування
Державний торговельно-економічний
університет
м. Київ, Україна*

Міста виступають важливими точками зростання сучасної економіки та все частіше сприймаються як центри підприємницької та інноваційної активності. Вплив цифрових технологій сприяє швидкому поширенню знань у густонаселених міських умовах. В зв'язку з цим цифрові технології все частіше розглядаються як основа для розвитку сучасних міст, базовим елементом реалізації концепції розумного міста (smart city), яка набула широкого поширення серед провідних міст світу в останні десятиліття [1].

Розвиток цифрових технологій змінив функціонування сучасних соціально-економічних систем різного рівня: підприємств, міст, країн. Міські служби тепер можуть спиратися на дані у режимі реального часу і підлаштовуватися під громадян [2].

Головна мета муніципальної влади у сучасних умовах полягає не стільки у підвищенні функціональної ефективності конкретних послуг, скільки в ширшій підтримці та просуванні широких суспільних перетворень, які можуть сприяти підвищенню якості життя громадян незалежно від рівня їх доходів, віку чи інших аспектів [3, 4].

Наприклад, проблеми в галузі захисту навколишнього середовища часто викликані складними відносинами окремими особами, організаціями та установами і все частіше характерні для більшості міст незалежно від них особливостей.

В даний час існує значна кількість досліджень різних аспектів розумних міст, у тому числі технологічного [5, 6], соціального [7, 8], екологічного [9, 10], інформаційного характеру [11, 12]. У цьому, як зазначають ряд дослідників, реалізації концепції розумного розвитку міст необхідні глибокі зміни у самій структурі та організації сучасного суспільства [13]. Такі зміни передбачають розвиток інноваційного інституційного середовища, створення інституційних механізмів, що сприяють реалізації проєктів у галузі формування розумних міст.

Незважаючи на те, що сучасні міста використовують різні підходи для розв'язання посилованих соціально-економічних та екологічних проблем, у виникаючих рішеннях можна побачити загальну закономірність: усі вони використовують цифрові технології на вирішення цих проблем. Нові рішення в галузі цифрових технологій, такі як мобільний зв'язок, соціальні мережі, «Інтернет речей» та хмарні обчислення, все частіше ставлять кінцевого користувача до центру інноваційних процесів, переносючи акцент з технологій людей.

Таким чином, цифрові технології не лише сприяють підвищенню ефективності, а й є ключовим фактором нових форм організації соціально-економічних систем різного рівня. Нові моделі взаємодії муніципальної влади та громадян формують партнерські відносини для надання послуг, забезпечення прозорості та сприяння ефективному управлінню на місцевому рівні [14].

Комплексний підхід до розвитку міського середовища на основі концепції розумного міста передбачає застосування аналогічної логіки у всіх функціональних елементах міста, включаючи транспорт, управління відходами, моніторинг якості повітря та води та інші аспекти міського середовища.

Така концепція заснована на широкому використанні складної цифрової інфраструктури, здатної детально аналізувати процеси, що відбуваються в місті. Сучасні комунікаційні технології дозволяють об'єднати всі дані в єдину систему моніторингу міських процесів, а інтерактивні системи управління на основі аналізу представлених даних дозволяють безпосередньо керувати поточними процесами, адаптуючи їх до конкретних потреб та обставин [15, 16].

Отже, одним із перспективних напрямів розвитку сучасних міст є концепція розумного міста, технологічною базою розвитку якої є цифрові технології. Найважливішим чинником успішної реалізації цієї концепції є інституціональний механізм формування розумного міста, що сприяє реалізації того чи іншого варіанта розвитку проєктів у галузі

цифровізації міського середовища, залежно від окремих характеристик інституційного середовища тієї чи іншої території.

Як показує досвід реалізації проектів у галузі цифровізації міського середовища, одним із перспективних напрямів для підвищення ефективності проектів у галузі формування розумних міст є розвиток інклюзивних інститутів, які сприяють залученню населення у процеси ухвалення рішень у сфері розвитку міського середовища.

Література:

1. Ojo A., Curry E., Janowski T., Dzhusupova Z. Designing Next Generation Smart City Initiatives: The SCID Framework. / in Transforming City Governments for Successful Smart Cities. Springer: Cham, 2015. 43-68 p.
2. AlAwadhi S., Scholl H.J. (Jochen) Aspirations and Realizations: The Smart City of Seattle // 46th Hawaii International Conference on System Sciences. Wailea, Maui, HI, USA, 2013. p. 1695-1703.
3. Macke J., Casagrande R.M., Sarate J.A.R., Silva K.A. Smart city and quality of life: Citizens' perception in a Brazilian case study // Journal of Cleaner Production. 2018. p. 717-726.
4. Van den Bergh J., Viaene S. Unveiling smart city implementation challenges: The case of Ghent // Information Polity. 2016. № 1. p. 5-19.
5. Lee J.H., Phaal R., Lee S.-H. An integrated service-device-technology roadmap for smart city development // Technological Forecasting and Social Change. 2012. №2. p. 286-306.
6. Jin J., Gubbi J., Marusic S., Palaniswami M. An Information Framework for Creating a Smart City Through Internet of Things // IEEE Internet of Things Journal. 2014. №2. p. 112-121.
7. Lee J., Lee H. Developing and validating a citizen-centric typology for smart city services // Government Information Quarterly. 2014. №1. p. 93-105.
8. Cardullo P., Kitchin R. Being a 'citizen' in the smart city: up and down the scaf-fold of smart citizen participation in Dublin, Ireland // GeoJournal. 2019. p. 1-13.
9. Colding J., Barthel S. An urban ecology critique on the "Smart City" model // Journal of Cleaner Production. 2017. p. 95-101.
10. Ahvenniemi H., Huovila A., Pinto-Seppä I., Airaksinen M. What are the differences between sustainable and smart cities? // Cities. 2017. p. 234-245.
11. Li Y., Dai W., Ming Z., Qiu M. Privacy Protection for Preventing Data Over-Collection in Smart City // IEEE Transactions on Computers. 2016. № 5. p. 1339-1350.

12. Hashem I.A.T., Chang V., Anuar N.B., Adewole K., Yaqoob I., Gani A., Chiroma H., Ejaz A. The role of big data in smart city // International Journal of Information Management. 2016. №5. p. 748-758.

13. Van Waart P., Mulder I., de Bont C. A Participatory Approach for Envisioning a Smart City // Social Science Computer Review. 2016. № 6. p. 708-723.

14. Snow C.C., Håkonsson D.D., Obel B. A Smart City Is a Collaborative Community // California Management Review. 2016. №1. p. 92-108.

15. Petrolo R., Loscri V., Mitton N. Towards a smart city based on cloud of things, a survey on the smart city vision and paradigms // Transactions on Emerging Telecommunications Technologies. 2015. № 1. p. 2931-2933.

16. Huston S., Rahimzad R., Parsa A. “Smart” sustainable urban regeneration: Institutions, quality and financial innovation // Cities. 2015. p. 66-75.

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-249-4-9>

IMPLEMENTATION OF THE PRINCIPLES OF SOCIAL PARTNERSHIP AND TRIPARTISM IN THE ACTIVITIES OF EXECUTIVE AUTHORITIES IN THE LABOR SPHERE

РЕАЛІЗАЦІЯ ПРИНЦИПІВ СОЦІАЛЬНОГО ПАРТНЕРСТВА ТА ТРИПАТРИЗМУ В ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ У ТРУДОВІЙ СФЕРІ

Dombrovska O. M.

*Senior Lecturer of the Department of Law
Khmelnytskyi Cooperative Trade and
Economic Institute
Khmelnytskyi, Ukraine*

Домбровська О. М.

*старший викладач кафедри права
Хмельницький кооперативний
торгівельно-економічний інститут
м. Хмельницький, Україна*

Наприкінці ХХ ст. в Україні були розпочаті кардинальні трансформаційні процеси. Незважаючи на те, що вони неоднозначно сприймалися суспільством, зміни в державному управлінні та його механізмах стали неминучими. основний вектор розвитку державної політики спрямовувався на перехід від адміністративно-командної до ринкової економіки, яка мала стати підґрунтям для розбудови правової соціальної держави на засадах громадянського суспільства. Проте, зміна структури соціально-економічних відносин обумовлена появою приватної власності, виникнення нових суб'єктів трудових відносин – підприємців-роботодавців та якісні зміни на ринку праці у Україні спричинили й зародження нових управлінських проблем.